

STELLINGEN

1

Het direkt in de milt injecteren van kleine hoeveelheden cellen is een geschikte manier om sterke immuunresponsen op te wekken en maakt het gebruik van gezuiverde hemopoëtische stamcelsuspensies als immunogen mogelijk.

Hoofdstuk 3.

2

Monoklonale antilichamen geproduceerd na immunizatie met significant voor hemopoëtische stamcellen verrijkte beenmergsuspensies, maar niet gericht tegen antigene determinanten op stamcellen, kunnen van nut zijn voor de negatieve selectie en zuivering van stamcellen.

Dit proefschrift

3

Simultane multi-kleuren en -parameter "flow"cytometrische analyse van beenmergmonsters is een geschikte manier om snel en specifiek bepaalde stamcelsubpopulaties te identificeren en te zuiveren.

Hoofdstuk 5.

4

Het verdient aanbeveling om de opname van de kleurstof rhodamine 123 als laatste selectiestap in de zuivering van dag-12 CFU-S te gebruiken.

Hoofdstuk 6.

5

De hypothese van Davis dat hemopoëtische stamcellen "nul"cellen zijn, is onjuist. De term "nul"cel is wel geschikt indien gebruikt om aan te duiden dat stamcel-specifieke celoppervlakteantigenen tot op heden niet beschreven zijn.

Davis (1975), Blood 45: 871.

6

Het feit dat 190 verschillende laboratoria over de gehele wereld 150.000 testen hebben gedaan om 800 monoklonale antilichamen gericht tegen celoppervlakedeterminanten op humane lymfocyten te karakteriseren (Shaw, 1987, Immunology Today 8: 1) toont het verwachte belang van dergelijke monoklonale antilichamen aan.

De observatie van Suda et al. dat IL-3 de proliferatie en differentiatie v
voorlopercellen van de meeste hemopoëtische differentiatielijnen stimuleer
behalve erythroïde voorlopers is in strijd met de resultaten beschreven
hoofdstuk 6 en met die van anderen.

Suda et al. (1986), Blood 67: 1002;
Spivak (1986), Int. J. Cell Cloning 4: 139
Iscoe et al. (1982), J. Cell
Physiol. (Suppl.) 1: 65.

De aanzienlijke verschillen in de respons tussen muizen van verschillende
muizenstammen na injectie met recombinant IL-3 doet sterk vermoeden dat
niet alle mensen op dezelfde manier op injectie van IL-3 zullen reageren.

Metcalf et al. (1986), Blood 68: 46.

Het vermogen van interferon- γ om het "steady state" niveau van c-myc
mRNA te reguleren zou een belangrijke rol kunnen spelen in de antiprolif-
feratieve werking van interferon- γ tijdens normale en kwaadaardige groei.

Harel-Bellan (1988), J. Immunol. 141: 1012.

Het gegeven dat CD4 als receptor voor het envelopeiwit, gp120, van het
AIDS-virus (HIV) functioneert, opent perspectieven voor de behandeling van
AIDS-patiënten.

Fisher et al. (1988), Nature 331: 76;
Hussey et al. (1988), Nature 331: 78;
Deen et al. (1988), Nature 331: 82;
Trauneker et al. (1988), Nature 331: 84;
Siliciano et al. (1988), Cell 54: 567.

Het feit dat bij muizen met de autoimmuunziekte experimentele allergische
encephalomyelitis (EAE) de T-cellen die deze autoimmunitet veroorzaken
slechts een beperkt aantal T-cel receptor V-genen gebruiken, biedt de moge-
lijkheid voor therapie met antilichamen.

Urban et al. (1988), Cell 54: 577.

Om onnodige stralingsangst te voorkomen dient de norm wat betreft de
toelaatbare hoeveelheid radioactieve stoffen in consumptiegoederen wereldwijd
uniform te zijn.

P. de Vries
12 oktober 1988